

Edifici principal colònia Borràs

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: C. de Joaquim Borràs 37 - 53
Alçada: 140

Coordenades:

Latitud: 41.62834
Longitud: 1.85967
UTM Est (X): 405012
UTM Nord (Y): 4609141

Classificació

Número de fitxa: 08053-26
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Any: 1887
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Una petita part a l'interior va patir un esfondrament.
Protecció: Legal
Observacions protecció: BCIL -Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (2015)
Número inventari: Si (IPA 35027)
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 5193001DG0059S0001YT
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dc., 31/05/2017 - 02:00

Descripció

Nau industrial de planta rectangular que consta de planta baixa, dos pisos i golfes. La coberta és a dues aigües amb el carener paral·lel a les façanes allargades. Té tres cossos, trams d'escala: un a cada costat i l'altre al mig. A totes les façanes hi ha distribuïdes moltes finestres, de forma simètrica (actualment moltes estan tapiades). Els paraments són arrebossats i pintats de color crema, els recreixements de les obertures, en forma dentellada, estan pintats d'un color ataronjat molt suau.

A l'interior destaca dues fileres de columnes de ferro sobre les que es suporta tota l'estructura. Les cobertes utilitzen la volta catalana amb tres fileres de maons; a excepció d'un tram del segon pis, perquè hi van fer un forjat per encabir-hi el magatzem.

Observacions:

La colònia industrial Borràs se situà a l'actual nucli de Castellbell i el Vilar. Consistia en un conjunt d'edificacions creades al voltant de la fàbrica tèxtil. Les construccions més importants i que avui dia encara resten són: la pròpia fàbrica, la torre de l'Amo, els habitatges dels treballadors, la masoveria, la resclosa amb el canal i el Casino Borràs.

Història

El senyor Oleguer Borràs i Castelltort, natural d'Igualada, es traslladà a Manresa, on es casà amb Ignàsia Pons, filla d'un veler. Aquesta família creà una societat que inicialment començà la seva activitat industrial a Sant Joan de Vilatorrada, per traslladar després la maquinària a les noves naus aixecades al terme de Castellbell i el Vilar.

Els edificis per a dues fàbriques s'aixecaren a tocar del riu Llobregat, en terres de les masies del Genovès i del Puig i a les darrerries del 1876 eren gairebé acabades, així com els habitatges per als obrers. El 18 d'abril de 1877 la primera fàbrica s'arrendà a Josep Salgot i la segona, tres mesos més tard, als germans Frederic i Jaume Ricart, fabricants de Barcelona.

Més amunt de les fàbriques hi passava un camí veïnal, que anava des de la carretera de l'estació del Nord a Montserrat, el qual fou arranjat fins aproximadament la casa Cremada, transformant-lo en camí de carro.

Més endavant fou convertit en carretera, a l'entorn de l'any 1881, fins que amb el pont Nou del Burés s'aconseguí una millor comunicació amb la ciutat de Manresa.

Als seus costats nasqué el barri, construïnt-se originalment dos grups de cases, de 24 pisos cadascun, corresponents a cadascuna de les fàbriques, separats per un espai d'accés al camí que baixava cap a les fàbriques, que tenia una font adossada a cada paret. Anys més tard es tancà aquell accés, que fou ocupat per una botiga i una fonda, que és l'actual botiga del Riera.

Sabem que l'any 1900 ja hi havia edificada la casa del Cap, més endavant coneguda com la Torre de l'amo del Borràs, on aquests hi passaven temporades. Amb el temps, hi fou instal·lat un col·legi de monges.

Alguns particulars començaren a construir les seves cases a l'altra banda del camí, amb la particularitat de que algunes foren construïdes tan arran de camí, que només deixaren un espai de sis metres per la carretera. Calgué l'aplicació de la normativa de la Diputació que obligava un espai de dotze metres, per fer que fossin enderrocades l'any 1937. No trigà en instal·lar-s'hi un forn de pa i les tavernes de cal Brunet i cal Botero. No fou fins a l'any 1922 que fou inaugurat el Casino del Borràs.

La fàbrica, que des de l'any 1935 s'anomenava Manufactures Borràs SA, comptava amb 18.000 fusos de filats i amb 150 telers l'any 1955, tot plegat amb una plantilla de 500 treballadors. La fàbrica estava dividida en quatre seccions: la secció de Filatura, amb trinxadores, batans, cardes, manuars, pentinadores i metxeres; la secció d'Acabats, amb màquines dedicades a la preparació del fil, contínues de torçar, dobladores de fil, cabdelladores dobles de teler, màquines de gasejar fil i enconadores; la secció de Teixits,

amb encarretadores, ordidors mecànics i de faixa, màquines de bitlles, encoladores i telers; finalment, la secció de Serveis Auxiliars, amb els diversos tallers, mecànic, fusteria, electricistes, pintura i laboratoris. Com diu Montserrat Garzón, l'any 1967 la fàbrica fou comprada per Enric Carrera i Ochoa, un industrial oriünd de Vilassar de Mar, i l'any 1985 es fusionaren les indústries de Manufactures Borràs SA i Torçats Ibèrics, adoptant el nom de Torçats Ibèrics SA.

Bibliografia

GARZÓN i MANZANO Montserrat (1987). Història de la fàbrica de la colònia Borràs de Castellbell i el Vilar. Castellbell i el Vilar.

MASATS i LLOVER, Joan (1997). Història de la indústria tèxtil a Castellbell i el Vilar. Castellbell i el Vilar: el Brogit.

SERRA, Rosa (2000). Les colònies tèxtils a Catalunya. Manresa: Fundació Caixa Manresa; Angle. (Patrimoni artístic de la Catalunya central; 8).

